

[Arbejds- og Socialministeren.]

om Ændring i Lov om Folkeforsikring, saaledes som dette Lovforslag enstemmigt er vedtaget af det andet høje Ting.

Nærværende Lovforslag, der omhandler Forbedringer af Alders- og Invalididentemodtagernes Kaar, har, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, været Genstand for indgaaende Behandling i det af Folketinget nedsatte Udvalg. Under Behandlingen i Udvalget er Forslaget undergaaet forskellige af mig foreslaaede Ændringer, der blev tiltraadt af et Flertal i Udvalget. Disse Ændringer drejer sig i alt væsentligt om Forhøjelse af Grundbeløbet med yderligere 5 pCt. og om visse Forhøjelser af Tillæggene til Renten, hvorimod hele Forslagets Struktur, herunder navnlig de meget vigtige Ændringer i Reglerne om Fradrag i Renten paa Grund af Rentemodtagernes Indtægt og Formue, i Hovedsagen svarer til det Lovforslag, som jeg havde den Ære at fremsætte i Folketinget den 30. April i Aar.

Inden jeg fremsatte Lovforslaget i Folketinget, havde Spørgsmaalet om en Forbedring af Rentemodtagernes Kaar været indgaaende drøftet i Regeringen, og naar Fremsættelsen af Lovforslaget trak noget ud, skyldtes det til Dels, at det var nødvendigt ved et Forslag af saa vidtgaaende Betydning at se den finansielle Situation noget an, ligesom der fra alle Sider var Enighed om, at man maatte afvente Betænkningen frataget af Ministeriet nedsatte Aldersrenteutvalg.

Inden jeg omtaler Lovforslagets enkelte Bestemmelser, skal jeg i Korthed give et Par Oplysninger om de Forhold, der danner Baggrunden for de Forbedringer i Rentemodtagernes Kaar, som Forslaget indeholder.

Der er for Tiden ca. 212 000 Aldersrentenydere eller Rentemodtagere — det skal vi sige efter den nye Lov — og ca. 42 000 Invalididentemodtagere, der allerede lægger Beslag paa en betydelig Del af de offentlige Udgifter. Udgiften til Grundbeløb til Aldersrentemodtagere kan saaledes paa Grundlag af de nugældende Takster anslaaes til ca. 173 Mill. Kr. for Finansaaret 1946—47, medens Udgiften til Invalididenternes Grundbeløb kan anslaaes til ca. 33 Mill. Kr., det vil sige i alt ca. 206 Mill. Kr. alene til Grundbeløb. Hertil kommer imidlertid Udgifterne til de forskellige Tillæg samt Udgiften til Driften af Alderdomshjem og billige Boliger for Aldersrentemodtagere, der under Forudsætning af, at Grænsen for Raadighedsbeløbet til personlige Tillæg blev ansat til 15 pCt., kunde anslaaes til i alt ca. 85 Mill. Kr. for Finansaaret 1946—47. Vi

kommer saaledes op paa en samlet anslaaet Udgift for Rentemodtagerne i 1946—47 paa ca. 290 Mill. Kr. Disse Udgifter vil imidlertid ikke være konstante i de efterfølgende Aar, idet Aldersklasserne over 60 Aar vil komme til at udgøre en stadig stigende Del af Danmarks Befolkning. Man regner saaledes med en Stigning i de nuværende Aldersrenteutgifter i de næste 15 Aar paa ca. 65 Mill. Kr. alene som Følge af Tilvæksten i Antallet af Aldersrentemodtagere.

Da endvidere Antallet af Personer i de mest produktive Aldersklasser — fra 20 til 60 Aar — i de følgende Aar kun vil stige ganske svagt, kan det efter min Mening blive nødvendigt nærmere at overveje Spørgsmaalet om en udvidet Overbygning paa Aldersrenten gennem et eller andet Opsparingssystem, og i Folketingsudvalget er der fremsat Ønske om, at Aldersrentelovgivningen tages op til Overvejelse med Henblik paa Muligheden af at kombinere denne Lovgivning med en forsikringsmæssig Tillægsordning.

Det foreliggende Lovforslag gaar i Hovedsagen ud paa en betydelig Forhøjelse af Renternes Grundbeløb og af de forskellige Tillæg til Renterne og indfører endvidere forskellige Ændringer i Reglerne om Fradrag i Renten for Rentemodtagere, der har Indtægt ved Siden af Renten eller besidder Formue. De sidstnævnte Ændringer følger i Hovedsagen det Forslag, der er stillet af det tidligere nævnte Aldersrenteutvalg, hvis Betænkning tidligere er omdelt til Tingets Medlemmer. Da Regeringens Forslag som tidligere nævnt under Behandlingen i Folketinget er undergaaet forskellige Ændringer paa dette Punkt, skal jeg ikke trætte ærede Medlemmer med en udførlig Gennemgang af disse Fradragsregler, men i Hovedsagen tillade mig at henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget og min udførlige Redegørelse ved Forslagets Fremsættelse i Folketinget den 30. April i Aar.

Jeg skal først sige et Par Ord om den Del af Forslaget, som vedrører samtlige Rentemodtagere.

For det første er det foreslaaet at ændre Folkeforsikringslovens § 1 saaledes, at Aldersgrænsen for Ret til at oppebære Aldersrente normalt sættes til 65 Aar i Stedet for den nuværende Grænse paa 60 Aar. Der gøres dog i Forslaget to Undtagelser herfra. For det første er det som før 1937, da Aldersgrænsen var 65 Aar, Mening, at Kommunalbestyrelsen skal kunne tillægge en Person Aldersrente allerede fra det 60de Aar, naar svigtende Helbred eller ganske særlige Omstændigheder taler herfor, og for det